

или Индия или Китай и отъ тамъ се е разнесла и развѣдила и по другитѣ страни. Въ Европа е пренесена въ 6-то столѣтіе. Бубата се излупя отъ яйцето на единъ видъ пеперуда, която е отъ ошера на нощнитѣ пеперуди. Сѣка пеперуда снася отъ 300 до 500 яйца, изъ които се излупятъ гжсеници (бубитѣ); за да се излупятъ яйцата, потрѣбна е топлина бдизо 35°. Гжсеницитѣ живѣятъ около 35 дни и въ това врѣмя 4 пжти промѣняватъ южята си. Кога се измине това врѣме, нарѣждатъ имъ вѣйки за да се катератъ по тѣхъ и да си завиятъ пашкули. Тогасъ тѣ се покачватъ и захващатъ да точатъ изъ устата си едно водно лѣпливо вещество, и го намотаватъ на около си, като конци, които испърво биватъ свѣтли и течни, нѣ послѣ на въздуха се втвърднуватъ. Сѣка нишка (жица) бива дълга до 300 лакти. Бубитѣ тѣй умотани и обвити въ тая нишка, правятъ пашкулъ или мамулъ, а тѣ се обрщатъ на бабушки. За тая работа имъ трѣбватъ 3 до 6 деня. Подиръ 20 дни скритата въ пашкуля гжсеница, прѣобразува се на пеперуда, пробива съ устата си пашкула и изхвърква, а за да се неповрежда коприната на другитѣ пашкули, турятъ ги (пашкулитѣ) на по-топло мѣсто та ниперудитѣ умираатъ вжтрѣ въ пашкула. Пашкулитѣ турятъ въ горѣща вода и точатъ отъ тѣхъ коприната. Отъ единъ пашкулъ излиза копринена нишка дълга до 390 аршина. Отъ коприната правятъ различна платове, като: атласъ, кадифе и проч.

Къмъ 136. стр.

Камьнитѣ вжглища се казватъ на Френски Houille, ио името на майстора, Houlos, който пръвъ захваналъ да употрѣбява у Франция за въ работата си камьни вжглища. Камьни вжглища има три вида: тлѣстъ, който се употрѣбява да топятъ фурнитѣ и собитѣ въ кжщята; Прѣгорѣлитѣ или Коксъ, които недаватъ силна топлина, нѣ за това по-малко лимы и нѣма доша меризма, за това се и употрѣбява по Европа за пещитѣ и коминитѣ.

Къмъ 141 стр.

Мистралъ е вѣтъръ твърдѣ сухъ, зиме студенъ, а лѣте горѣщъ. Той духа много силно и заприличва на буря;